

HISTORISCHE KRING HUIZEN

Secretariaat: Populierenlaantje 12, 1272 CW Huizen,
tel. 51029

Contactadres Redactie Berichtenblad:

Wendy van Noppen, Brede Englaan 12, 1272 GS Huizen,
tel. 53783

H U I Z E R K R I N G B E R I C H T E N

5e jaargang nr. 2, april 1984

In de komende maand staan twee activiteiten van de Historische Kring op het programma:

- een wandeling op 12 mei (zaterdag) om 14.00 uur op het landgoed
OUD NAARDEN
en
- op 17 mei om 20.00 uur een lezing door architect G. van de Pol over
HET VERANDEREND GEZICHT VAN HUIZEN
in de Groen van Prinsterermavo, Bovenweg 3, Huizen.

Noteert u deze data?

WANDELING: op 12 mei om 14.00 uur verzamelen wij bij de ingang van het landgoed OUD-NAARDEN aan de Oud Huizerweg.

Kent u het landgoed al? Zo nee, dan is dit uw kans om er kennis mee te maken. Zo ja, dan valt er altijd wel weer iets nieuws te ontdekken!

Drie of vier IVN-gidsen staan klaar om u rond te leiden. Het plan is om een wandeling te maken van ongeveer 1½ uur. Tijdens de wandeling zult u onder de bekoring komen van dit mooie landgoed. Het is één van de rijkste plekjes in Nederland. Met rijk wordt in dit geval bedoeld: rijk aan leven. Veel soorten vogels, kevers, vlinders, mossen, paddestoelen, enz. Ook vleermuizen en slangen leven er. We kunnen het niet allemaal gaan opnoemen. Komt en overtuigt u zichzelf!

Wij zorgen weer voor zoveel mogelijk gegevens uit het verleden. Zoals altijd houden wij ons aanbevolen voor informatie uwerzijds!

Zoals u weet, zijn de afgelopen maanden regelmatig wandelingen rondom Huizen gehouden. Vragen die bij onze vorige wandelingen zijn opgekomen en waar we het antwoord nog niet op hebben gevonden volgen hieronder. Wellicht weet iemand van u één of meer vragen te beantwoorden?

- Waarom heet de laan die door het Crailose bos loopt Museumlaan?
- Waarom heet het IJzeren Veld zo?
- Waarom Holleweg?
- Waarom Bikbergenbos?
- Wanneer is er voor het eerst sprake van landgoed Kraailoo? Wie was de eigenaar? Wat is daarna met het landgoed gebeurd?
- Wanneer is de Trapjesberg opgeworpen en waarom?

Antwoorden graag naar de Werkgroep Flora en Fauna, Biggekruid 24,
1273 XC Huizen.

LEZING op donderdag 17 mei om 20.00 uur in: de Groen van Prinsterermavo,
Bovenweg 3, Huizen.

"Het veranderende gezicht van Huizen"

De doorgaande veranderingen in de historische kern van Huizen vragen om een hernieuwde bezinning op hetgeen blijvende waarde heeft en derhalve behouden zou moeten worden.

Dit thema zal door de heer G. van de Pol, architect te Huizen, worden ingeleid. Er zullen illustraties gegeven worden en er zal ruime gelegenheid zijn tot discussie.

De laatste jaren zijn de wandelingen georganiseerd door de Werkgroep Flora en Fauna van onze Historische Kring een vast punt geworden in het programma. Daarnaast is de wandeling door het 'Oude Dorp' (in september 1982 opgesteld ter gelegenheid van het tienjarig bestaan van de band met Bad Vilbel) schriftelijk vastgelegd en vermenigvuldigd, als eigen uitgave van de Historische Kring. Deze wandeling is nog steeds te krijgen bij het secretariaat à f 1,-. Dit jaar komt daar nog bij een fietsroute bij! Op verzoek van de VVV's van Noord-Holland is een fietsroute rond en door Huizen beschreven, welke opgenomen zal worden in de jaarlijkse "Tour-in" krant, waarin tal van activiteiten vermeld staan, die in de zomermaanden plaatsvinden in de provincie Noord-Holland. Deze krant is gratis te verkrijgen bij de VVV's, maar ook b.v. bij de bibliotheken in Huizen.

De beschreven fietstocht duurt ongeveer één uur; de route kan uiteraard ook te voet afgelegd worden! Rekent u dan op ongeveer drie uur.

Ermelo, de 19e juli 1923.

Lieve meutje Aartje,

Nog welbedankt vur je brief. Ik heb t'r wel een poôsien op motten wachten, mar het was wel de meute waerd.

Hoo is het nou mot oôme? Is tie alweer een bietjen bijêklreurt?

t'Is zunde dat ik het zeg, mar ik had dat blaauwe oôg en die wange welderies wullen zien. Mar wat ik effen zeggen wou, ik vijn wel dat oôme Lammert de leste tijd een echte Jan Henne an het wurren is. Was tie vroger ôk al zoô bemeujerig mot het huishouwen? Kijk, hij mag dan wel uit een groôze femielje kommen, mar al dat gewerk in huis, zou ik as ik jou was, mar een bietjen ofremmen. Want aarst wurdt ie vuus te mieterig, het mot wel een kerel blijven. Ongertussen hoop ik wel dat het nou weer een bietjen aveseerd mot'um.

Want je hemmen gelijk, het is een lieve man, d'r zit gien kwaad bij. Ik mag tum graeg, mar dat weten jelui wel!

Veder was het mar goôd, dat je nog nijt naer Ermelo konnen kommen, want het is hier een heêle drukte êweest.

Je motten weten dat het hier de gewoonte is, dat de heêle femielje van Lookeren mot de Painsterdagen bij mekaar kommen. Dat is dan zoô'n soort femielje bijeênkomst. Ze houwen het oms te beurten bij mekaar.

En nou was meneer degeêne dee ze mos ontvangen. Aigelijk vurrig jaar al, mar too stung z'n hoôfd d'r nijt naer, mar nou kon het weer lijen.

Wat was ik blij dat ik zoô deurêzet had mot de schoônmaak. Alles zag t'r zoô knappies uit, je zaggen gien kwintjen. Ze konnen d'r allemol een puntjen an zuigen.

Mar je zallen wel nijuwschierig wezen naer de femielje van meneer. Nou meut, da's een heêl verhaal. Ik zal eerst effen een bakkien thee vur m'n aigen inschenken en gae jij d'r ôk mar goôd vur zitten, want aarst raak je het verbangd kwijt.

Vrijdas, vur de Painsteren, kwammen d'r hier zoô'n klaine twijntig man.

Dartien groôten en een stuk of zes kijer. Nou, ik heb het wel êweten. Het was mar goôd ^{dat} Coba, (je weten wel, de werkster dee weer een kijntje mot krijgen) en Stientjen me zoô goôd êhulpen hemmen, want aarst was m'n hoôfd omêleupen. Mar nou de femielje, want daer gaet het om.

Zukke keurige minsen, echt knap gedoo. Je konnen wel zien dat het rijke lûien binnen. De zusters van meneer, ôk al minsen op leeftijd, hadden zukke mooie kleren an en de hoeien dee ze op hadden....., nou meutjen, dat zie je bij ons in darp nijt!

De mannen dreugen van dee mooie lichte pakken, wel arg besmettelijk, mar het stung heël deftig.

En dan de kijer. Dee zaggen d'r uit om deur een ringetje te halen. De maisies hadden mooie geblomde jurrekies an, alleênig veun ik ze een bietjen an de korte kängt. Mar dat zal wel nijwerwes wezen, denk ik.

D'r wazzen ôk nog twee klaine joôntjies. Dee dreugen een metroôzenpakkien en zwarte lakschoôntjies an d'r lui bintjies.

Och heden, eên was t'r toch zoô'n lekker apeteêrsien! Too dee mijn eênmaal in de gaten kreeg, was tie gien meer bij me weg te slaen! Amar kwam die effen in de keuken klesse-bessen. Z'n monkie stung nijt stille. Ik had zuiver schik in dat kijnd. Hij heet Karelkje en zal zoô'n jaar of zeuven wezen, want voordijmie gaet ie naer de tweede klas van schoôl.

Deur al dat gepraat mot Karelkje, bin ik een hoôp te weten êkommen van de femielje. Neejen, wees mar nijt bange, ik heb het kijnd nijt uitêhoord. Ik hoofden mar een half woord te zeggen, of z'n monkie gung weer. Zoô vrij as zoô'n joôntjen is. Dat kom je bij ons in darp nijt teugen, daer kruipen ze al onger moeders rokken as t'r volluk an de deur êreupen wurd.

Mar goôd, om bij m'n verhaal te blijven, Karelkje vertelden dat z'n vader dokter is in Apeldoorn. Dat lait an de are kängt van de Veluwe, loôf ik.

Nou, meneer zal wel groôs wezen op z'n zeun!

Karelkje z'n moeder is ôk al zoô'n lief minsien. Het is een klain poppe-dijntjen, je snappen nijt dat ze nog vier kijer êkregen het. Want boven Karelkje zitten d'r nog drie. Mar daer zal de dokter wel raed op êweten hemmen, denk ik zoô.

Weet je wat Karelkje ôk zai? Dat, as tie later groôt is, veejas wul wurren.

Nou, ik zie het er nog van kommen ôk. Het is zoô'n merakel wijs mannetjen.

M'n Huizere kleren veun die ôk al zoô mooi. Alles wou die weten, d'r kwam gien ainde an.

Too ik de eerste Painsterdag in vol ornaat naer de kerk wou gaen, wou die mot alle geweld mie. Hij zeurde net zoôlang an z'n vaders hoôfd tot ie z'n zin kreeg. Nou, je weten dat ik vuul van kijer hou, dus ik heb êzaid, dat as tie stille kon zitten, ik het d'r wel op durfden waegen.

Wij samen op de kerk an. Zuk groôs stappen as tie dee en mar praten ongerweg. Het was nog een heël hortjen loôpen, dus m'n oren tuterden d'r van. Mar ik docht bij m'n aigen, praat jij mar an, want je kunnen dijmie nog lang genogt stille zitten.

Ongertussen wurden we inêhaald deur de koest van meneer, daer zat de femielje in, ôk op weg naer de kerk.

Nou, we hemmen d'r samen een heële toer an êhad, dat kan ik je wel zeggen.

M'n heële rolle peperdement het ie ôppêgeten en van m'n flessie ôjeklôje is ôk nijt vuul overêbleven. Om van de preek mar te zwijgen. D'r is nijt vuul tot me deurêdrungen dee marregen. Mar as ik dat blije kijnd zoô naest me zag zitten, maakten het weer een hoôp goôd. Nae ofloôp, too we kwanig buiten wazzen, vreug tie: " As ik weer bij opa lozeer, mag ik dan weer met je mee? " Wat zeg je nou van zoô'n joontjen? Zeg daer mar deries neejen teugen. Ik heb'um too een niepien in z'n hangkien êgeven en ezaid, dat ie altoôs mot me mie mag naer de kerk, zoôvuul die mar wul. Je kennen trouwes nooit weten waar het goôd vur is, vij je ôk nijt? Neejen, het is een mooi huishouwetje, dat van de dokter.

Dan het meneer van Lookeren nog een zeun, mar dee leert nog. Volges mijn, hemmen ze dee op d'r lui ouwe dag êkregen, want hij zal zoô achter in de twijntig wezen.

Mar dat is een flierefluiter. Dee het't nerreges over. Hij zit op schoôl in Delft. En dat neumen ze nou een student. Nou, ik vijn het mar een ouwe scheuk! Om zoô lang op schoôl te blijven, hij had al hoôg en breed êtrouwd kunnen wezen. En as je het mijn vragen, vijnt ie het nog mooi ôk. En z'n vader mar schuiven. Ik kan me d'r nijt mie bemeujen, mar as het mijn joôn was, haalden ik tum d'r of en kon die mot z'n luie mieter gaen werken. Daer! Laet ik d'r mar over ophouwen, want daer kan ik toch zoô vuil om wurren, ik snap nijt dat meneer gien wijzer is. Zoô het ieder z'n gebrek, dat zie je mar weer.

Neejen, dan is de dochter van meneer heël wat oppassender. Zij is de ouwste van het stel. Het wurdt al een echte ouwe vrijster, ik denk dat ze zoô'n jaar of veertig is.

Mina heet ze en ze is schoôljuffrouw op een hoôge schôol in Haarlem. Ik heb beklag mot de kijer dee ze mot leren, want ze is zoô droôg as gort. Daer zit gien reuk of smaak an. Het is gien wonder dat'r nooit een man op ofêkommen is, want ze is heël nijt appetijtelijk om te zien.

Dat het ze van d'r moeder, dat was ôk nijt zoô'n knap mins. Dat hem ik wel êmurken, as ik het petretjen van mevrouw ofstof, dee op het nachtkassie van meneer staet. Zoôdoônde dat de gelijkenis me opvul.

Nou ja, dat kan de stakkert ôk nijt helpen, ze is veder heël nijt kwaad.

Nou meutjen, ik had je waarêschouwd, het zou een heël verhaal wurren en we binnen d'r nog lang nijt. Wul je wel loôven dat ik een lamme hangd van het schrijven krijg?

Weet je wat ik doô? Ik schrijf marregen de are helft, want het wurdt hoôg tijd vur een happie eten. Ik heb een broedertjen êbukken. Dat zal de ouwe baas wel lekker vijnden, want hij houdt wel van buitenissige dingen.....

(eigen spelling van de auteur)

Wordt vervolgd.

Zoals u uit de notulen van de Algemene Ledenvergadering op 22 maart 1983 onder pt. 5 hebt kunnen lezen is toen een Huizer kinderstoel (poppemaat!) uitgelooft voor diegene die weet waar de naam Magdaleen-bos vandaan komt. Op de jaarvergadering van 20 maart 1984 had zich nog niemand gemeld, maar bleef de 'prijsvraag' bestaan. Nu hebben wij begin deze maand de volgende mogelijke verklaring ontvangen van mevr. M. Lucassen:

'Van de heer Gerard Koekkoek te Laren kreeg ik de volgende informatie (de heer Koekkoek heeft deze gegevens van de familie Hamdorff):

Magdaleen Hamdorff was een dochter van de eerste Hamdorff te Laren, Chris Hamdorff, rijtuigbouwer en broer van Jan Hamdorff. Als Hervormd meisje mocht zij geen verkering hebben met een katholieke jongen (ook uit Laren). Magdaleen werd toen als dienstmeisje ondergebracht bij een dominee in Huizen. De geliefden kwamen echter toch stilletjes bij elkaar. Op een avond verstopten Magdaleen en haar vriend zich in een bosje. Later zijn ze toch samen gehuwd. Het bosje draagt nog altijd haar naam.'

(Wie verdient nu de prijs, als dit verhaal het juiste is?????)

TOEVOEGING Berichtenblad nr. 1, januari 1984:

Aan het stukje over het "Niet gebouwde gemeentehuis" van de heer M. Heijder moet nog worden toegevoegd:

Geraadpleegde literatuur: Manfred Bock e.a., Van het nieuwe bouwen naar een nieuwe architectuur, Uitgave Staatsdrukkerij, Den Haag, 1983.

ONDERZOEK NAAR DE OUDERDOM EN MODELLEN VAN HET ZILVEREN HUIZER OORIJZER

In samenwerking met de Historische Kring van Huizen heb ik in de maanden oktober en november 1983 een onderzoek ingesteld naar de ouderdom en de modellen van het zilveren Huizer oorijzer. Via advertenties en mededelingen in de plaatselijke pers werden mij uiteindelijk 154 oorijzers ter onderzoek aangeboden.

De ouderdom varieerde van 1823 tot 1926, met als hoogtepunt de jaren 1881 - 1885. Voor deze reeks zijn slechts 6 oorijzers onderzocht welke ouder waren dan 1881: t.w. 1874 - 1867 - 1864 - 1843 - 1823. Uit deze reeks van jaartallen trek ik voorzichtig de conclusie dat de "mode" om een oorijzer te gaan dragen pas in 1880 gebruikelijk werd, mede doordat in die tijd het Gooi vanuit Amsterdam in trek kwam en wellicht de welvaart mede daardoor toenam. Ook de volgende generatie (van de jaren 1900 - 1910) kocht een oorijzer met toebehoren. Daarna was het snel afgelopen.

Voor zover aanwezig hadden vooral de oudere oorijzers kleine platte gouden stiften en was ook het oorijzer zelf smaller en dunner dan die van de jaren tachtig. Na de "piek" van de beginjaren tachtig volgt een tweede reeks van oorijzers gemaakt in de jaren 1902 - 1910. Daarna loopt het snel af met slechts enkele stuks van tijdens de Eerste Wereldoorlog en twee exemplaren van erna, t.w. 1921 en 1926.

De gouden stiften aan de oorijzers zijn wel volgens een bepaald model, maar onderling met veel variatie in dikte-relief gemaakt. Ook komt hierbij soms voor koper of zilver verguld, of hol goud. Wellicht om de aanschafkosten te drukken.

Aan de hand van de rijksstempels, de zgn. keuren en het meesterteken in het zilver is na te gaan in welk jaar en door wie het oorijzer gemaakt is. Ook is mogelijk via de archieven van de Waarborg na te gaan hoeveel oorijzers er in de loop der jaren zijn vervaardigd.

Niet iedereen was in de gelegenheid zijn/haar oorijzer te laten onderzoeken. Ik heb daarom ook de indruk dat naast de 154 die ik nu heb onderzocht nog een flink aantal onder de Huizer bevolking wordt bewaard als een kostbaar kleinood uit een nabij verleden. Het onderzoek heb ik met plezier gedaan.

L. Meijs
juwelier te Huizen

Bovenstaande is een korte samenvatting van de lezing van de heer Meijs op onze ledenavond van 15 november 1983.

Van het Rijksarchief in Noord-Holland ontvingen wij de aankondiging van een najaarscursus HISTORISCH ONDERZOEK VOOR AMATEURS. De cursus wordt grotendeels gegeven door medewerkers van het Rijksarchief en bestaat uit 5 theorie- en 7 praktijklessen, alle op zaterdagochtenden van 10 tot 12 uur. Het lesgeld is f 75,-, incl. syllabus. Telefonische aanmeldingen (welke nog tot niets verplichten) en inlichtingen op: 023-319525 (Rijksarchief Haarlem). Data: 29/9, 13/10, 27/10, 10/11, 24/11, 8/12 1984 en 12/1, 26/1, 9/2, 23/2, 9/3 en 23/3 1985.

Het Rijksarchief in Noord-Holland geeft ook cursussen LEZEN VAN OUD SCHRIFT voor beginners en gevorderden.

WIJGERT KOOIJ 1855 - 1919

Wijgert Kooy, markante persoonlijkheid in Huizen zo'n 80 jaar geleden, wiens roem nog steeds op allerlei manieren (mondeling) overgeleverd wordt. Dat was de aanleiding voor de heer W. Beekman om te gaan naspeuren wie deze man wel was. Op de jaarvergadering van de Kring op 20 maart j.l. heeft de heer Beekman ons de resultaten van zijn eerste speurwerk mee laten beleven - een spannend verhaal! Zonder de pretentie te hebben volledig te (kunnen) zijn, willen we toch proberen u een beeld te geven van de persoon Wijgert Kooy, die door zijn initiatieven op velerlei gebied veel voor Huizen betekend heeft.

Dat de gemeente Huizen zich dat ook wel bewust was, blijkt onder meer uit een stuk uit oktober 1922, dat Burgemeester en Wethouders aan de Raad stuurden, getiteld 'Namen voor straten en wegen'. Daarin staat onder meer: 'Het ligt niet in onze bedoeling om hier een uiteenzetting te geven van de motieven waardoor wij het kiezen der verschillende namen werden geleid. Hierop willen wij echter eene uitzondering maken voor een tweetal wegen in wijk E.

Van algemeene bekendheid is het dat wijlen de heer Wijgert Kooij aan de uitbreiding van ons dorp veel heeft bijgedragen door den bijbouw van tal van woningen in genoemde wijk, welke wijk door den volksmond "Kooijbuurt" wordt genoemd.

Uit erkenning voor hetgeen hij daardoor in het belang der gemeente deed stellen wij U voor aan den weg loopende vanaf de Lindelaan langs de Coöperatie bakkerij en de woning van den Heer Koebrugge voorts langs de bakkerij van I. de Boer tot aan den na te noemen Bloemenweg den naam te geven van "WIJGERT KOOIJLAAN" (1) en aan den weg, loopende vanaf den Eemnesserweg langs de woning van den Heer Roodhuizen in Oostelijke richting tot aan de bakkerij van den heer I. de Boer, alwaar zij aansluit aan de Wijgert Kooijlaan, dien van "ALIDALAAN" (2) alzo genoemd naar den voornaam van de echtgenoot van wijlen Wijgert Kooij.'

(In een volgend nummer van het Berichtenblad zullen wij het gehele stuk over de naamgeving van straten en wegen afdrukken. Kennelijk hadden lang niet alle straten en wegen een naam in 1922 en leverde "het ontbreken van straatnamen groot ongerief op voor zoowel voor den vreemdeling die een adres in deze gemeente zoekt, als voor den inwoner." Dit stuk werd gevonden in het archief van de gemeente; er is natuurlijk veel informatie te vinden in dit archief - wie wil daar regelmatig in een werkgroep mee aan de gang? Graag melden bij het secretariaat.)

Van de jeugd van Wijgert Kooij is (ons) niets bekend. Hij werd geboren in 1855, een jaar na de opening van de Huizer haven en zal de bloei-periode van de Huizer vissersvloot en aanverwante bedrijven meemaken. Bij de opening van het Oranje Weeshuis is hij 14 jaar oud (de opening vond plaats op 31 augustus 1869). Tijdens zijn kindertijd bestond in Huizen een koehaarspinnerij (1854-1859), die het materiaal leverde voor de bekende Huizer 'dekken', rode gestreepte vloerkleden.

In 1880 is Kooij 25 jaar oud en druk bezig met plannen om het dorp een ander aanzien te geven. Huizen heeft dan nog geen 4000 inwoners. Het is een periode van betrekkelijke welvaart (zie ook het verhaal over de oorijzers van de heer Meijs - zilveren oorijzers waren duur en men kon zich die in de beginjaren tachtig kennelijk veroorloven) en er was duidelijk emplooi voor een ondernemer als Wijgert Kooij: bouwkundige, aannemer, kalkzandsteenfabrikant, projektontwikkelaar. Daarnaast was hij later ook nog logementhouder!

Zelfs nu nog zijn de sporen van de bouwactiviteiten van Wiggert Kooij nadrukkelijk aanwezig in het dorp en geven er een duidelijk herkenbaar accent aan. Zijn fraaiste werk was wel het gebouw tegenover de Oude Kerk aan de Kerkstraat, het huidige postkantoor en toentertijd zowel gemeentehuis (links) als postkantoor (rechts). Er waren ook twee ingangen in één portiek. Het huidige gebouw heeft zeer veel aan schoonheid en harmonie ingeboet: vooral de gevelversieringen mist men node als men oude foto's bekijkt. Ook het verleggen van de entree naar de zijkant heeft het gebouw uit zijn evenwicht gehaald: als men goed kijkt is het oorspronkelijke ontwerp nog wel terug te vinden. Op 16 april 1890 werd door burgemeester P.P. Munnikhuizen de eerste steen gelegd van het gemeentehuis.

Verder bouwde Kooij het huis van 'Hoogvorst' op de hoek van de Lindenlaan en de Kerkstraat, waar nu de winkelpanden van o.a. Albert Heijn en Schipper gevestigd zijn. Het was een statig winkelpand met woonhuis. Aan de Havenstraat/hoek Langestraat staat zijn 'Tolhuis', zo genoemd naar het café dat erin gevestigd was. Veel zogenaamde Duitse kruiers gingen daar hun 'tol' betalen. In tegenstelling tot het pand van Hoogvorst staat dit er nog. Aan de Havenstraat staan dan nog twee voor die tijd vorstelijke huizen: nu zijn er respectievelijk de Bibliotheek en de Rouwkamer De Groot gevestigd. Deze huizen werden gebouwd voor Wiggert Kooij's zwagers Dirk en Hendrik Kruimer. Ongeveer tezelfdertijd bouwde hij het pand op de hoek van de Achterbaan en de Havenstraat dat jarenlang de Rijwielhandel Domselaar huisvestte (nu een Chinees restaurant). Ook weten we dat hij aan de Plaveenseweg een boerderij bouwde, en aan de haven de Rokerij Kruimer (voor zijn zwagers, nu potterij de Driehoek) en het Taanhuis, dat in 1914 door burgemeester Langerhuizen ingewijd werd door een 'eerste steenlegging'.

Wiggert Kooij vervaardigde de meeste bouwstenen voor zijn eigen bouwwerken zelf in zijn kalkzandsteenfabriek aan de Beursweg. Hij haalde het zand van een terrein dicht bij zee, wat een prachtige diepe kuil opleverde, waar de dorpsjeugd zich in vermaakte. Later is de kuil weer opgevuld met puin. Met botwagens werd zand naar de fabriek vervoerd en werden de kalkzandstenen naar Blaricum, Eemnes en Laren vervoerd, waar verschillende aannemers ze afnamen. Later verzoekt hij aan de Raad om toestemming voor de aanleg van een smalspoor van de kust naar de fabriek over het Harde. Dit spoor heeft enige tijd bestaan.

Het grootste complex van woningen dat door Wiggert Kooij volledig ontwikkeld en aangelegd is, is de zgn. 'Kooijbuurt' - een verhaal apart, dat later aan bod komt. Want nu gaan we even over op een tweede nevenfunctie: die van logementhouder aan de Lindelaan; in het "Wapen van Huizen", later ook bekend als "Hotel Bus". Het was een houten gebouw, dat tevens fungeerde als eindstation van de tramlijn Hilversum - Laren - Blaricum - Huizen. De lijn naar Bussum had als eindstation in Huizen de Naarderstraat, zodat reizigers die over wilden stappen op de andere tramlijn een kilometer moesten lopen! (Later wordt de lijn verlegd van de Lindenlaan naar de Ceintuurbaan en worden de twee tramlijnen met elkaar verbonden.) In 1904 brandde het houten logement af en een jaar later zal Kooij het, nu van steen, herbouwen. Met dit hotel had Kooij grote plannen, vandaar de naam "Promenade". Was het logement er voor de vele handelaren, kooplieden en andere reizigers, die uit Amsterdam, Amersfoort, Utrecht of Hilversum kwamen, of zelfs ook uit Duitsland of België, en in Huizen zaken kwamen doen, het hotel moest ook bevolkt worden door "badgasten". Wiggert Kooij had namelijk als ideaal om van Huizen een badplaats te creëren die er zijn mocht. Hij was daarin zijn tijd zo'n 100 jaar vooruit.....

(wordt vervolgd)